

Projdu zdí

Kabát

1. Já peníz v rukou měl,
co toužil po něm svět,
a hledal rub a líc, pořád ho obracel.
Tak dlouho řeknu vám, až orel panu sněd,
roztrhal ji, natrávil a vyzvracel.

2. A tak jsem pozbyl strach
a páni v buřinkách
tolik dojatý mou výhrou lehce tleskali.
šťěstí bylo míň, než je rumu v pralinkách
a žádný velký věci pak se nestaly.

*: Až jednou o mně rozhodnou!

R: Až rozhodnou, tak projdu zdí
a nikdo z vás to nedovede zastavit.
Zlaťák s orlem poslední
jako ten Faust, můžete ho každěj mít.

3. Dravec loví dál, zpívej Mirabel,
někdy je až příliš pozdě na změny.
Neusnul, kdo se bál, a já snad abych šel,
princezny by měly zůstat zazděný.

*: Až jednou o mně rozhodnou!

R: Až rozhodnou, tak projdu zdí...

4. Chodník slávy mý se nahnul a já spad,
smyslů zbaven o zem praštil kytarou.
Do dneška tam zní a ještě dlouho bude snad,
já zmizim jako Faust, písňě tu zůstanou.

*: Až jednou o mně rozhodnou!

R: Až rozhodnou, tak projdu zdí...

...jako ten Faust, můžete ho každěj mít.

R: Až rozhodnou, tak projdu zdí
a nikdo z vás to nedovede zastavit.
Zlaťák s orlem poslední
jako ten Faust....